

Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích Školitelský posudek na bakalářskou práci

Název práce: **Používání indikativu/subjuntivu v přípustkových větách ve španělštině (po spojce *aunque*)**
Autorka práce: **Martin Hojek**

Bakalářská práce Martina Hojka se rodila dlouho a těžkopádně a po důkladných úpravách autor předkládá verzi, kterou k obhajobě doporučuji i s vědomím některých nedostatků. Hned prvním je dle mého názoru nejasné definování cíle, které si příjemce textu musí z práce abstrahovat. Autor se spokojuje s vyjádřením, že "*tématem práce je používání indikativu/subjuntivu v přípustkových větách (po spojce *aunque*)*" (str. 8), takže zůstává skryto, že cílem má být analýza kontextů tohoto používání ve vztahu k deklarovaným pravidlům uváděným zejména v didaktických materiálech.

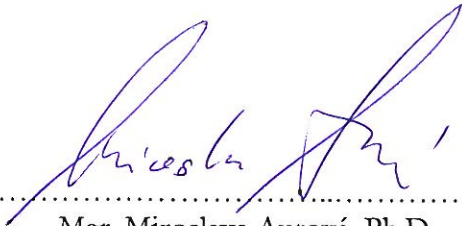
V teoretické části autor shrnuje pojem přípustky, přípustkových vět a spojek vyskytujících v tomto typu vět, následně přechází k výkladu subjuntivu a indikativu. Na rozdíl od první zmíněné části, sestavené celkem logicky a přehledně, považuji informace o slovesných modech za poněkud redundantní; místo nich bych uvítala hlubší rozbor pravidel používání subjuntivu a indikativu v přípustkových větách, která jsou komplikovaná, neboť často podmíněná specifickými pragmatickými aspekty, které různí autoři popisují různě a leckdy i protichůdně. Což svědčí, mimochodem, o obtížnosti této problematiky, která tím pádem klade na zpracování značné nároky. Autor se s těmito obtížemi vyrovnává tak, že oddíl III věnuje přehledu pravidel uváděných v různých didaktických materiálech, přičemž volí jednak jazykové učebnice (*Fiesta 3, nuevo VEN 2, Španělština pro samouky, El arte de escribir bien*), jednak gramatiky (*Mluvnice současné španělštiny, Moderní gramatika španělštiny, El subjuntivo: valores y usos, Sintaxis del español – nivel de perfeccionamiento*). Snaží se excerpovat pravidla používání slovesných modů, porovnat je mezi sebou a najít společného jmenovatele; výsledkem této snahy je přehled přeformulovaných pravidel na str. 30, který má sloužit jako pomůcka při vyhodnocování kontextů. Toto považuji za dobře zvolenou metodu, která umožní nějakým způsobem vyhodnotit – byť často aproximativně – excerpovaný vzorek. Nicméně jednotlivá pravidla by si možná zasloužila nějaké prohloubení, komentáře či příklady, z nichž by bylo patrné, jak bude se vzorkem nakládáno.

Praktická část má už cíl vyjádřený explicitně: "*ověřit, zda používání indikativu/subjuntivu odpovídá pravidlům, která nabízejí námi konzultované materiály. Další otázkou bylo, zda jsou tato pravidla přesná, a pokud ano, tak do jaké míry*" (str. 31). Autor volí cestu nejprve kvantitativní analýzy, přičemž vyhledává věty obsahující výrazy *aunque* a *Aunque*. Volba zadání do korpusu CREA je správná, neboť pro určování kontextu může být rozhodující postavení protaze, nicméně je škoda, že autor již tyto výsledky nesumarizoval, tj. neuvedl zvlášť souhrn výsledků pro počáteční a zvlášť pro koncové/středové postavení protaze. Stejně tak bych očekávala celkové shrnutí všech období, se kterými autor pracoval (dělení na jednotlivá období je samozřejmě legitimním způsobem filtrace velmi početného vzorku). V diskuzi a závěru (od str. 53) se dostáváme k zajímavé části, dle mého názoru stěžejní, ale možná trochu podceněné. Autor se na základě předem formulovaných pravidel snaží analyzovat kontexty, což je nesmírně obtížné; budiž autorovi ke cti, že své závěry nestaví kategoricky, ale že "*interpretace nemusí být přesná*" (str. 91). Každopádně snaha o sumarizaci svědčí o autorově poctivém přístupu i v tak obtížném zadání. Mimochodem, jaký byl závěr a dopověď na otázku, "*zda jsou tato pravidla přesná, a pokud ano, tak do jaké míry*"?

Jako poslední bod bych zmínila jazykovou stránku, která ani přes několikeré přepracování, dlouhé vznikání a postupné vylepšování není výstavní, viz nejasné formulace, chybná interpunkce, nejednotné značení citátových slov (kurzívou, tučně, majuskule).

Vzhledem ke všemu výše uvedenému se domnívám, že Martin Hojek, i přes veškeré mé výhrady, prokázal základní schopnost uchopit teoretický problém, vytyčit si cíl a metodu, jak tohoto cíle dosáhnout. Rovněž se domnívám, že její práce splňuje základní nároky kladené na tento typ kvalifikačních prací; konstatuji závěrem, že tuto práci **doporučuji ji k obhajobě** a předběžně ji hodnotím známkou **dobře** s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 9. června 2017.

.....
Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.